

Wiadomości krajowe.

Ze Lwowa. — Za najpiękniejsze po Scharbowych ogierach wychowane źrebce, tudzież za bydło rogate, rozdano znowu poniższe nagrody prawem przepisane, a mianowicie: Dnia 24go Czerwca, na iarmarku w Bochni, otrzymał W. Walenty Dobrzyński, dziedzic Jurkowa, za ogiera, 100 ZR. — Dnia 30go Czerwca na iarmarku w Żółkwi, otrzymał W. Szczępan Stebnicki za dwóch ogierów, 200 ZR.; Michał Zimmermann włościanin Wietenbergski za ogiera, 100 ZR.; JX. Szymon Rozejowski Pleban w Dworzu, za kłacz, 25 ZR.; a P. Ludwik Łapiński, ekonom Krechowski za byka własnego chowu 30 ZR., tudzież za krowę 20 ZR. — Nakoniec dnia 13go Lipca, na iarmarku w Czerniowcach, otrzymał Grzegorz Popeskul włościanin Petrouski za najpiękniejszego byka własnego chowu, 30 ZR.

Z Wiednia dnia 27go Lipca. — Najjaśniejszy Pan raczył Swoiego Radcę nadwornego P. Handla, Ministra-Rezydenta w wolnem mieście Frankforcie nad Menem, mianować oraz Ministrem-Rezydentem przy Dworach, Wielko-Xiążęcym Hessko-Darmstadtzkim, i Xiążęcym Naussauskim.

N. Pan raczył P. Józefa Ratha, Pułkownika i Dowódcę pułku piechoty Mariassego, i Kawalera Austriackiego orderu Maryi Teresy, przez wzgląd na szczególniejsze zasługi wojskowe położone w służbie przeciwko nieprzyjacielowi, wynieść na tytaślawiey do stanu Baronów Cesarstwa Austriackiego wraz z potomkami płci obojey.

Obraz polityczny różnych Państw w miesiacu Czerwcu 1818.

(Z gazety Wiedeńskiej Wanderer.)

Austria. Najjaśniejsi Cesarstwo Ichmość powrocili z podróży pizdzielonej do Kraów Swych i Obore przybyli do Baden. Oycowskie serce N. Pana doznało wielkiej radości z powodu ogladania najstarszey Córki swoiey Maryi Ludwili, która po trzyletnim prawie oddaleniu się, przybyła ze stolicy

Swoiey Parmy, do Baden pod Wiedniem. — Rząd dozwolił wyprowadzania monety hruszcowej także i zdawnych Państw Austriackich. — Upiększanie Wiednia posuwa się szybkim krokiem. Gorliwość i pracowitość łączy się z dobrym smakiem. Wspaniały most Franciszka (Franzensbrücke) wznosił się tem pyszniej z gruzów, i jest teraz jedną z najpiękniejszych ozdób stolicy. — Po niektórych ulicach Wiednia czyniono próby świecenia gazem, i te odpowiedziały oczekiwaniu. Wiadomo, że tego sposobu świecenia używano już dawniej w politechnicznej szkole Wiedeńskiej, a może teraz wkrótce sposób ten stanie się powszechniejszym.

Rossya. Król Pruski w towarzystwie N. Cesarza Juci odprawił wjazd Swój do Moskwy powstałej znowu z popiołów swoich. Cały Dwór Cesarzowski, tudzież Król i Królewicz Następcą Pruski zabawiwszy tam czas nieiaki, wyiechali do Petersburga, gdzie już stanęli. — W miesiącu Czerwcu postradała Rossya kilku najstaśniejszych Wodzów swoich; Barclay de Tolly, Winzingerode, Dąbrowski, zeszedli ze Świata; Benningssen, po długim pasmie lat chwalebnie sprawowanej służby, otrzymał pozwolenie pręyscia do stanu spoczynkowego, a znamienity Polityk, Xiąże Alexander Kurakin zakończył już także dni swoje. — Jest to rzecz godna uwagi, że o jednymże czasie przedsięwzięto upiększać Wiedeń i Petersburg. Tak dway najpierwsi Monarchowie Europeysey łączyły usiłowania swoje w czasach przyświecającego słońca pokoju, a by przez pożyteczne i przyjemne prace zatrudnić ręce bezczynne, i zagoić tym sposobem przedzey część ran zadanych przez wojnę, a tak, świetną w dziejach sławę Swoią uwienczyć także skromniejszymi wprawdzie, ale pożytecznymi dziełami pokoju.

Niemcy. Seym Związku Niemieckiego wyznaczył Kommissyę celem roztrząśnienia zasad, mających ustalić się w Niemczech względem wolności druku i przedrukowywania książek. — Szwecya zawierzyła Kawalera A. Hiorta, jako Ministra Rezydenta przy Seymie Niemieckim — Seym Saski skończył się. — Wielka Xiążna Sasno-Weimarska i Xiążna Ko-

burgska powiły synów; córki zaś, Królowa Wirtemberska i W. Xiężna Meklenburska.

Wielka Brytania. — Xiąże Rejent rozwiązał osobiście Parlament. Krok ten niezwyčajny poczytywali Ministeryjaliści za dowód łaski, oppozycyoniści zaś za znak niechęci, która pochodzić mogła z gorszących rospaw względem uposażenia wchodzących w śluby małżeńskie Xiążąt krwi Królewskiej. — Zaraz potem nastąpiły wybory Członków przyszęłego Parlamentu; tym zaś wyborom towarzyszył sceny tak burzliwe, że w każdym innym Kraiu upatrywano by wtem przepowiednię sceniejsze nieprzyjemniejszych; w Anglii atoli przy takich okolicznościach, nie są nowiną podobne sceny, a zatem i nic nie znaczą; ubolewać tylko wypada nad tem, że kilkanaście osób przyplaciło życiem. W wyborowych obwodach stolicy przemogło tak zwane stronnictwo Ludu, a kandydaci, którym toż stronnictwo sprzyjało, zyskali większość głosów. — W Hrabstwach widać więcej porządku i prawności. — W. Xiąże Michał przybył do Londynu z odwiedzinami.

Franecya. Z zakończeniem posiedzeń Izby obu, nastąpiła także i cisza w rosprawach publicznych. Oczy wszystkich Francuzów obrocone są teraz na Akwizgran, gdzie wytoczyć się ma rosprawa nayważniejsza dla Francyi. — Szkaradny proces w Alby skończył się tymczasowo na straceniu trzech hersztów zabójstwa. Pełna skrytości P. Mansonowa odzyskała swą sławę publiczną; ależ wyrok sądowy nie zastania ją przed pociskami uszczypliwego dowcipu, iakiemi teraz bardziej niż kiedy indziej rażą ją dziennikarze Francuzcy. Tak to fatalnie powodzi się sławie zyskanej przez osoby, które właściwie żadnego powołania do niej nie mają.

Hiszpania. Król przedsięwziął wielką redukcję w woysku lądowem. — W Kadyxie krzątają się wciąż ieszcze około wypraw wojennych do Ameryki. — Nowa wyprawa zdaie się być groźną, i przeznaczoną przeciwko Rzeczypospolitej w Buenos-Ayres.

Prusy. Sędziwy Jenerał Marszałek polny Kalkreuth zszedł z Świata.

Dania. Król z całą Rodziną Swoją przedsięwziął podróż do Państw Niemieckich.

Szwecya. Zeszła ze Świata owdowiała Królowa Szwedzka Małżonka Karola XIII. — Stany uchwały, aby ostalenie pieniędzy papierowych zawiesić aż do przyszłego Seymu, mającego nastąpić za lat pięć. — W Sztokholmie nie wolno bez szczególniejszego pozwolenia trzymać żadney gazety zagranicznej, a nawet ani Norweskich. Zaostrożono przepisy względem cudzoziemców podróżujących, a nawet i rzemieślnicy objęci są

zakazem, że bez pozwolenia Królewskiego do Kraiu wchodzić nie mogą.

Zjednoczone Niderlandy. Nowe wybory Reprezentantów narodowych odbywają się iak nayspokojniej. — Smutny widok nadarza niezmiernie mnóstwo ubogich; naliczono ich bowiem 745,000, co czyni 8mą część całej ludności która 5 milionów wynosi.

Włochy. W Modenie był zjazd Osób Nayaśniejszych, a mianowicie NN. Królestwa Ichmości Sardynskich i Xiężney Lukszkiej, z Ich Rodzinami. Podpisano kontrakt małżeński między Infantem Karolem Alojzym, Synem pomienioney Xiężney, a Maryą Teresą, Królowną Sardynską.

Państwa Za-Europeyskie. W Azji gorują ciągle Anglicy, a Państwo ich w Indostanie szerzy się coraz bardziej. — W Afryce grassue wciąż ieszcze morowa zaraza w Kraiach Barbaryjskich, i rozszerza się ku Państwom ościennym. Wyspa Isle de France, należąca teraz do Anglii, ucierpiła mocno przez burzę straszliwą. — W Ameryce zwyciężają Hiszpanie powstańców; odzyskali już Chili, a w Wenecueli rozproszywszy przeciwników swoich, przywrócili zupełnie spokojność. Waleczny Morillo ranny w bitwie, stanął już znowu na polu wojny i naywiększą trwogą przeraził powstańców. — W Meksyku zrzadził wulkan wiele nie szczęścia. — Amerykanie północni w ciągu wyprawy swojej przeciwko Indyjanom Sémolom, schwytali dwóch wysłańców Angielskich, których natychmiast strącić rozkazali.

Obraz postępu naukowego wedle systematu wzajemney oświaty w 102-maitych Państwach.

Niedawno odprawiało towarzystwo szkół Angielskich i zagranicznych pod Prezydencją Xięcia Sussexa liczne zgromadzenie, gdzie między wieloma wyszczególniającymi się cudzoziemcami znajdowali się także P. Pictet z Genewy, i P. Couvier. P. Foster zdawał sprawę z prac roku upłynionego, i z pocieszających postępów uwieńczających przedsięwzięcie. W Żydowskiej szkole Houndsditchskiej było wiele takowych dzieci, które podczas przyięcia ieszcze ani jedney głoski nie znały, a postąpiły tak dalece, że w gciu miesiącach nie tylko czytały płynnie po Angielsku i po Hebrajsku, ale nawet rozumiały ostatni z tych języków. Towarzystwo Irlandzkie założyło 400-szkół, w których do 30,000 dzieci umieszczono. Na stałym igrzędzie szczególnież dzieło P. Hamela z Petersburga, wydane drukiem w Niemczech, a przełożone w Paryżu na język Francuzki

w Petersburgu zaś na język Rossyjski, przyczyniło się wiele do zaprowadzenia systematu wzajemney oświaty. W szkole założoney przez niego w Maubeuge, którą odwiedzał także i W. Xiążę Michał, uczy się 300 żołnierzy Rossyjskich. W samey nawet Syberyi pourządzano szkoły tego rodzaju, a Rossyanin uczy się systematu w Paryżu, dla rozkrzewiania go w swojej Ojczyźnie. Znaczne są postępy we Francyi, a pocieszające w samey nawet Szwajcaryi, która ma swiego Pestalozzi. W Madrycie znajduje się szkoła będąca pod szczególniejszą opieką Króla i Xięcia del Infantado; podobnież zakładają je w kilku Prowincjach Hiszpańskich. W Niemczech doznał ten sposób uczenia wiele oporu, ponieważ go opacznie rozumiano, sądząc, że przytłumia wolną działalność ducha. Tymczasem spodziewają się, że dzieło Hamela i usiłowania W. Xiążęcia Weimarskiego, otworzą im oczy. Zjednoczone Stany Ameryki północney sprzyjały szczególnie temu systematowi. Doniesienia z Haity obiecują wiele dobrego; w szkole założoney w stolicy tameczney na 200 chłopców, 111 z nich nauczyło się sztuki rachowania. Z Sierra Leone ponadchodzą doniesienia naysympatyczne, a w Indiach wschodnich równie jako i w Afryce, czyni to systema niezmiernie postępy. W Serampore Missyjonarze Anabaptyści uczą 6000 dzieci po części z rodzin naysznakomitszych, ćwicząc ich w czytaniu pisma S. w języku Bengalskim. Mianowano Członkami honorowymi wiełu wyszczególniających się cudzoziemców, między którymi znajduje się Xiążę del Infantado.

Królestwo Polskie.

Gazeta Warszawska z dnia 1. Sierpnia umieściła poniższe rozporządzenie:

W Imieniu Najjaśniejszego

Alexandra Iwszego,

Cesarza Wszech Rossyy, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiążę Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważywszy, iż obszerność dzieła w zaprowadzeniu na cały Kray nowego Towarzystwa Ogniewego, i zachodzące trudności w spiesznem uformowaniu Katastrów, nie dozwoliły ieszcze, aby na zasadzie nowego ogólnego Katastrum, składka ogniowa na rok bieżący ściągnięta bydz mogła; z drugiej zaś strony chcąc, aby dotknięci klęską pożaru w roku bieżącym, tak należący do dawnego Towarzystwa, jako i ci, którym nowe assekuracye inż zatwierdzone zostały, zapewnione wynagrodze-

nie otrzymać mogli, na przedstawienie Kommissyi Rząd. wey Spraw Wewnętrznych i Policji, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1.) Ściągnięcie składki Ogniewej na rok bieżący od kontrybuentów do Towarzystwa Ogniewego dotąd należących, w Woiewództwach Mazowieckiem, Kaliskiem, Płockiem, Augustowskiem i części Krakowskiego, niemniej wynagrodzenie pogorzeli w tymże roku zdarzonych, tam, gdzie Katastra nowe przez Dyrekcyją Jeneralną Towarzystwa Ogniewego zatwierdzone nie zostały, lub do dnia 10. Czerwca r. b. do niey nadesłane nie były, następować ma podług Katastrów, iakie w tychże Woiewództwach dotychczas exystowały.

Art. 2.) Właściciele we wszystkich Woiewództwach, którzy nowo do Towarzystwa przystąpili i assekuracye swych budowli podali, których taxy i Katastra do dnia 10go Czerwca r. b. Dyrekcyi Jeneralney Towarzystwa Ogniewego nadesłane zostały, uważani są iako należący do Towarzystwa 1818. r. — Właściciele zabudowań, których taxy i Katastra nowo sporządzone po dniu 10. Czerwca r. b. Dyrekcyją Jeneralną doszły, należec będą podług nowej assekuracyi do Towarzystwa na rok 1819.

Art. 3.) Rozpis składek tak na mocy dawnych iako też i nowo potwierdzonych Katastrów, nastąpi podług zasad urządzenia Towarzystwa Ogniewego przez Kommissyją Rządzącą pod dniem 4. Czerwca r. 1807 wydanego, biorąc za prawidło podział zabudowań po miastach dotąd trwający.

Art. 4.) Towarzystwo z 1818. roku we względzie funduszów i rachunkowości, połączone zostanie z Towarzystwem 1817 roku.

Art. 5.) Nakazanie poboru składki tegorocznej, i wydanie w tej mierze Dyrekcyi Jeneralney Towarzystwa Ogniewego stosownych Urządzeń, niemniej przedsięwzięcie skutecznych środków, w celu zupełnego ukończenia Katastrów w roku bieżącym, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyney dnia 18. Lipca roku 1818.

(Następują podpisy.)

O Jenerale Dąbrowskim.

Gazeta Wiedeńska z dnia 6go Lipca donosząc o śmierci Jenerała Dąbrowskiego przydała następujące o nim biograficzne wiadomości:

„Jenerał ten od samey młodości był żołnierzem, służył nayspierw w wojsku Sa-

skiem, gdzie miał Ojca Jenerałem, później zostawał pod Kościuszką. Nakoniec we Włoszech utworzył Polskie Legiony, które półowczas tak ważne Francuzom czyniły usługi. Po zawartym pokoju r. 1814 mianował go Cesarz Alexander Jenerałem iazdy Polskiej, Senatorem Wojewodą i Kawalereb białego orła. Gdy się bliskim czuł śmierci, kazał sobie podać pałasz, który mu we wszystkich towarzyszył bitwach, i pod Berezyną wraz z ręką został z gruchotany. Pałasz ten, który odebrał na pamiątkę przedsięwziętych i dokonanych czynów w Wielkopolsce w roku 1793, ów pałasz, którym w legionach we Włoszech sławę swojego Narodu starał się utrzymać i trzy kule, któremi w bitwach pod Novi, Czczewem i Berezyną był rannony, kazał obok siebie do trumny włożyć, a poleciwszy, żeby w mundurze legionów był pochowany, z niewzruszoną stateością umysłu ostatniego oddał ducha.

Przy tej okoliczności przytoczymy niektóre rysy cechujące tego zastężonego Jenerała, które wystawił jeden pisarz Niemiecki, znamienity z przypadków, wiadomości, i statego charakteru. — Seume w dziele swoim: *Spaziergang nach Syrakus. Drezden 1803.* (Przechadzka do Syrakuz w Drezdnie 1803) mówi na stronie 407: „W Rzymie odebrałem zlecenie oświadczenia Jenerałowi Dąbrowskiemu ukłonów, przyjął mię bardzo uprzejmie i z gościnnością Narodem północnym właściwą, zaprosił mnie do swego stołu na czas moiego pobytu. Tu z nim i z innymi Polakami bliżej się zaznałem. — Widziałem go już pierwej razy kilka w głównej kwatery Suwarowa. Od czasu pierwszej swojej służby, jeszcze mu jest miła Ojczyzna nasza Saxonii. Jest to jeden z dzisiejszych Jenerałów, co w swoim zawodzie mają największą wiadomości; znajdziesz u niego książki, mapy, którychbyś w wielu miejscach nadaremnie szukał. Jako znawca wolny i surowy, co do rysunków wojskowych, wymaga istoty, nie zajmuje się ozdobnymi drobnostkami. Ma piękny zbiór rycin; głów wielkich Indzi; pomiędzy temi ceni szczególnie Gustawa Adolfa że jest starożytna i charakterystyczna onego wyobrażająca.

Może ci nie będzie nieprzyjemną powieść z dopiero ukończonej wojny: Dąbrowski lubi Szyllera trzydziestoletnią wojnę, a w różnych wyprawach nosił ją w kieszeni. Pod Novi uderza kula właśnie w to samo miejsce gdzie była książka; co zdaie się, że mu życie

ocaliło. — Przebity ten egzemplarz kulą widziałem sam w Rzymie, darował ón go jednemu ze swoich przyjaciół na pamiątkę; a z jego ust własnych słyzałem opowiadanie.

Rozmaite rzeczy.

Dziennik Angielski Magazine philosophical donosi oze gludze Kotzebne go przedsięwziętej w celu odkrycia nowych wysp, co następuje: „Natrafił ón na osobliwszą górę lodową nadwzyczajnej wielkości, której część powierzchni nietylko że była okryta ziemią rodzayną (with earth and mould), gdzie rosły drzewa i inne rośliny, ale nawet w jednem miejscu u spodu tej lodowej góry, posiadały bryły ziemi, które z wierzchów, owej części ziemią okrytej postaczały się. W tem miejscu wylądowali, i znaleźli tam wiele bardzo szczątków Maamutha, które były iaz tak zgnily, że jeszcze opodal nieznosny śmród uzuli. Okręt Ruryk przywoził z sobą kły tego ogromnie dużego zwierzęcia, i inne członki, które iak się zdaie, długo utrzymywał musiały mrozy, dopóki masa lodowa utrzymująca je, poruszona z przyczyn niewiadomych, nie zbliżyła się ku łagodniejszym strede.

Przyiechali do Lwowa od dnia 31go Lipca do 3go Sierpnia 1818.

P. Balhe C. R. Ingrossista rachunkowy, z Pruss — W. Bogdan, z Zadworza — W. Bartowski, ze Złoczowa — W. Hrabowski, z Rossyi. — W. Jaworski, z Polski. — W. Horwin, z Rossyi. — W. Komar hieronim, z Przemysła. — W. Kriegshaber, ze Złoczowa. — JW Mier Hrabia C. R. pensyonowany Podpułkownik, z Lublina. — W. Romanowski, z Żółkwi — W. Tuszyński Jan, z Czortkowa. — W. Ubysz Jozef, z Janowa. — W. Węgleński Onufry, z Polski. — W. Załuski Wiktor Hrabia, z Polski.

Wyiechali ze Lwowa od dnia 31go Lipca do 3go Sierpnia.

W. Baumann Baron C. R. Radca Sądow Szlacheckich, do Złoczowa. — W. Giżycki, do Rossyi. — W. Głowacka, do Pruss. — W. Horroch, do Polski. — W. Kuczyńska, do Polski — JW. Łos Hrabia, do Bawy. — W. Niezabitowski, do Lubienia. — W. Przygocki, do Żółkwi — W. Pałaczkowski, do Żółkwi — W. Stecki, do Rossyi. — W. Szeptycki, do Sambora. — W. Zagórski, do Złoczowa.

Omyłka. W numerze przeszłym pod artykulem Ameryka Hiszpańska odwołano się mylnie do poprzedniego numeru 126, zamiast którego poprawić 116.